

[Karen Højte Jensen]

af ekstra skatteindtægter som følge af mellemkommunal udligning.

Må jeg også fastslå, at der med indførelsen af statsfinansieret udligning ikke sker byrdefordelmæssige forskydninger mellem kommunerne.

Vi hilser med tilfredshed, at der er opnået enighed om at indføre en mellemamtskommunal udigningsordning vedrørende AIDS. Det viser vilje til at fordele de økonomiske byrder, denne alvorlige sygdom medfører.

I dag skal vi ikke diskutere sygehuse, men jeg har med glæde hæftet mig ved, at Amdsrådsforeningen som et led i aftalen har forpligtet sig til inden for de økonomiske rammer, der er aftalt, at reducere ventelisterne på sygehuse væsentligt. Det er en af de afgørende dele af aftalen.

Jeg forstod på hr. Stavad, at socialdemokratiet er indstillet på en hurtig udvalgsbehandling. Det kan jeg tilslutte mig.

Med hensyn til det andet lovforslag, nr. L 269, kan jeg også tilkendegive tilslutning.

Svend Heiselberg (V):

Jeg vil gerne sige om lovforslaget, at venstre naturligvis kan tilslutte sig det. Det er et godt forslag.

Desforuden vil jeg gerne sige et par ord om det 2-årige forlig, der dækker budgetåret 1987-88, og som er indgået mellem indenrigsministeren og de kommunale organisationer. Forliget kan nu danne grundlag for planlægning og dispositioner i kommunerne for en meget lang periode, ja, man kan sige til næste folketingsvalg og helt frem til tiden før næste kommunevalg. Det er en langsigtet disposition, vi sjældent har oplevet i dansk politik.

Jeg vil gerne sige tak til indenrigsministeren og til de kommunale organisationer. De socialdemokratiske formænd for de kommunale organisationer, som har indgået forliget, har åbenbart indstillet sig på, uanset al partipolitik, ud fra samfundsmæssige hensyn at indgå et økonomisk forlig med regeringen. Man kan måske ligefrem sige, at de har indstillet sig på, at firkloverregeringen fortsætter frem til den ordinære valgdato og måske også efter den tid. Det har man taget bestik af og har handlet efter, og det kunne hr. Stavad måske have lært en lille smule af, så han havde handlet på samme måde.

For det første budgetår, 1987, vil der være mulighed for i kommunerne at anvende 500 mill. kr. til strengt nødvendige udgifter, og derved kan nogle kommuner, der har vanskeligheder med at få budgetterne til at strække til, dække det strengt nødvendige behov, der vil opstå, og som er opstået, siden firkloverregeringen blev dannet i 1982.

I første budgetår kan et tilsvarende beløb anvendes ekstra i amtskommunerne, først og fremmest på sygehusområdet. Der er i nogle egne af landet i dag ventelister både af folkepensionister og af folk, der er i beskæftigelse, som væsentligt vil kunne nedbringes. Den udvidede ramme er specielt indrettet herpå. Det vil sige, at patienter, der går og venter på hofteoperationer, andre slidgigtoperationer, øjenoperationer m.v., nu kan komme højere op på ventelisten og hurtigere genvinde deres førlighed.

Et moderne velfærdssamfund som det danske kan simpelt hen ikke være den nuværende tilstand bekendt, og derfor er det glædeligt, at den kæmpeeksplosion i sygehussektorens udgiftsniveau, vi oplevede i 1960'erne og 1970'erne, og som vi i sin tid blev advaret imod i en række perspektivplaner, nu er bragt til ophør. Men der er altså på den anden side et sygehusbehov, som nødvendigvis må dækkes.

I de budgetår, som er gået, siden firkloverregeringen blev dannet i september 1982, har der været mange stridigheder omkring kommunebudgetterne, men det har været nødvendigt at dæmme op for de kommunale udgifter i en tid, hvor regeringen var nødt til at foretage en vis styring af det offentliges udgifter som et led i den almindelige økonomiske politik. Det nytter jo ingenting, at staten holder igen, hvis de koncessionerede selskaber og kommunerne fører den modsatte politik. Jeg erkender imidlertid, at denne påholdenhed har været vanskelig i en tid, hvor flere og flere opgaver som følge af kommunalreformen i 1970 helt bevidst er blevet lagt ud til kommunerne som et led i decentraliseringen.

Jeg vil også benytte lejligheden til at takke de mange kommuner landet over, der er styret af venstre- og konservative og socialdemokratiske borgmestre, som uanset det voldsomme tryk fra lokalt personale og grupper fra fagbevægelsen og fra andre interesseorganisationer siden 1982 har været med til at